

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3171/2015. (VII. 24.) AB VÉGZÉSE**alkotmányjogi panasz visszautasításáról**

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 38.Kpk.46.218/2014/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 38.Kpk.46.218/2014/5. számú végzése (a továbbiakban: Végzés) ellen.
- [2] Az ügy tényállása szerint az indítványozóval szemben 2013-ban a Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) versenyfelügyeleti eljárást kezdeményezett gazdasági versenyt korlátozó megállapodás tilalmának megsértése miatt, mivel a GVH észlelte, hogy az indítványozó minimál árakat határozott meg etikai szabályzatában a gyakorlati gépjárművezetői oktatás tekintetében. Az indítványozó – előadása szerint – az etikai szabályzata GVH által kifogásolt rendelkezéseit azonnali hatállyal felfüggesztette. A GVH, annak érdekében, hogy az indítványozó piacon betöltött szerepét felmérje, adatkérő végzésében megkereste a közúti gépjárművezetői képzést nyújtó szervezeteket. Az indítványozó ezt követően egy állásfoglalást tett közzé honlapján, amelyben tájékoztatta az adatkérő végzéssel érintett szervezeteket álláspontjáról.
- [3] A GVH az indítványozó ezen állásfoglalására tekintettel a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 61. §-a alapján vizsgálói végzésben bírságot szabott ki az indítványozóval szemben (Vj/97-51/2013.), amit a GVH Versenytanácsa helyben hagyott (Vj/97-85/2013.) Az indítványozó ezt követően kérte a másodfokú végzés bírósági felülvizsgálatát. A bíróság az indítvánnyal támadott Végzésben a felülvizsgálati kérelmet elutasította.

- [4] 2. Az indítványozó szerint a Végzés sérti az Alaptörvény VIII. cikk (5) bekezdését (egyesülési jog és érdekképviselési szervezetek alakításához és tevékenységhez való jog), IX. cikk (1) bekezdését (véleménynyilvánítás szabadsága), XXVIII. cikk (1) bekezdését (tisztességes eljáráshoz való jog), valamint Q) cikk (2)–(3) bekezdését.
- [5] A tisztességes eljáráshoz való jogot azért sérti a Végzés az indítványozó szerint, mert a bíróság megsértette a bíróság előtti egyenlőség elvét. Véleménye szerint ugyanis a bíróság a döntését kizárólag a GVH által felhozott érvek és általa csatolt bizonyítékok figyelembe vételével hozta meg. Az indítványozó szerint a bíróság figyelmen kívül hagyta az indítványozó által előterjesztett kifogást. Ezért az indítványozó elesett annak lehetőségétől, hogy érdemben cáfolhassa a Végzésben foglaltak megalapozottságát. A bíróság megsértette indokolási kötelezettségét, mivel nem indokolta, miért mellőzte egyes bizonyítékok figyelembe vételét. A bírói pártatlanság azáltal sérült, hogy a bíróság az indítványozó kifogása ellenére nem vette tudomásul, hogy a GVH súlyos eljárási szabálysértést követett el akkor, amikor csak bizonyos iratokat küldött meg a bíróság részére. Végül a Végzés megsértette az ártatlanság vélelmét, mivel bizonyíték hiányában állapította meg a bíróság kiszabásának törvényességét.
- [6] A véleménynyilvánítás szabadságát azért sérti a Végzés, mert e joga alapján az indítványozót megillette a jog, hogy portálján közzétegye a GVH adatkező végzésével kapcsolatos állásfoglalását, véleményét, és a GVH által megfogalmazott kérdésekre vonatkozó adatokat, információkat. Mivel a Végzés és a GVH végzései szerint az indítványozó az állásfoglalás közzétételével megsértette a Tptv. 61. §-át, ez önmagában is sérti a véleménynyilvánítási és sajtószabadságot. Az indítványozó külön hangsúlyozta, hogy a szakemberek informáltságához fűződő joga a folyamatban lévő versenyfelügyeleti eljárással kapcsolatban „a demokrácia működéséhez alapvetően szükséges”.
- [7] Az egyesülési és érdekképviselési jog kapcsán az indítványozó kifejtette, hogy állásfoglalásával mint érdekképviselési szerv nyújtott tájékoztatást, ezért az alapjogának jogszerű gyakorlásaként értékelendő.
- [8] Az Alaptörvény Q) cikkének sérelme az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény (a továbbiakban: EJE) 6. cikke (tisztességes eljáráshoz való jog), 14. cikke (bíróság előtti egyenlőség, bíróhoz való jog), 10. cikke, valamint 19. cikke (véleménynyilvánítás- és sajtószabadság) sérelméről kereszttül valósul meg. Az indítványozó a vonatkozó alaptörvényi rendelkezéseknél kifejtett indokokkal megegyező érvek alapján kéri megállapítani az EJE megsértését.

- [9] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el az ügyben. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. E vizsgálat körében az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem fogadható be, mert – az alább kifejtett indokok szerint – nem felel meg az Abtv. 27. és 29. §-ában foglalt feltételeknek.
- [10] 3.1. Az Abtv. 27. §-a értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti. Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény Q) cikk (2)–(3) bekezdésének sérelmére, amely azonban nem tekinthető az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának, így arra alkotmányjogi panasz nem alapozható.
- [11] 3.2. Az Alaptörvény VIII. cikk (5) bekezdésére, IX. cikk (1) bekezdésére, XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapított részében az alkotmányjogi panasz eleget tesz az Abtv. 27. §-ának, ám nem elégíti ki az Abtv. 29. §-ában rögzített befogadhatósági feltételt. Az említett jogszabályhely szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [12] A jelen alkotmányjogi panasz ezzel szemben az elsőfokú és a jogerős ítélet lényegében azok törvénysértő jellege miatt támadja, ezt meghaladóan valódi alkotmányossági kérdést nem vet fel.
- [13] Az indítványozó által megjelölt, az alapügyben elkövetett esetleges jogszabálysértések önmagukban alkotmányossági kérdést nem vetnek fel: az, hogy a bíróság az indítványozóétól eltérő jogi álláspontot foglalt el (állásfoglalás jogi megítélése, bizonyítékok mérlegelése), nem ellentétes a tisztességes eljáráshoz való joggal.
- [14] A bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi. Önmagában a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak. Egyébként

az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}

- [15] Jelen ügyre vetítve mindez azt jelenti, hogy az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre a bíróságok döntéseinek felülvizsgálatára, így annak megítélésére, valóban törvénytörő volt-e a Végzés, illetve megfelelnek-e a Tpvt.-nek az alkotmányjogi panasszal támadott végzések.
- [16] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság úgy találta, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény VIII. cikk (5) bekezdésével, IX. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben sem bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vetett fel.
- [17] Az Alkotmánybíróság ezért az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2015. július 13.

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkócs Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/599/2015.

